

NO. 16

AGOSTO / SIERPIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA
CULTURA | ARTE | HISTORIA

TEMATYKI SPOŁECZNOŚCIOWE
KULTURA | REDES SOCIALES

VISTARTE

**DESCUBRE
BOLIVIA**

ODKRYJ BOLIWIĘ

CAMINO DE SANTIAGO

DROGA ŚW. JAKUBA

YO SOY LA

MALINCHE

JA JESTEM MALINCHE

www.vistularte.pl

PORTADA STRONA TYTUŁOWA

Yo, Malinalli – más tarde llamada Malintzin y conocida por algunos como Doña Marina –, nací alrededor del año 1500-1501, en el señorío de Painala, cerca de Coatzacoalcos, en el territorio que hoy es Veracruz. Hija de una noble familia nahua, quedé huérfana muy joven. Mi madre se volvió a casar y fui vendida o entregada a traficantes mayas, pasando por Xicalanco hasta caer bajo el dominio de los mayas de Tabasco

Nazywam się Malinalli – później nazywana Malintzin, a znana także jako Doña Marina. Urodziłam się około roku 1500–1501 w królestwie Painala, niedaleko Coatzacoalcos, na terenach dzisiejszego Veracruz. Byłam córką szlacheckiej rodziny nahua. Po śmierci ojca moja matka ponownie wyszła za mąż i zostałam oddana lub sprzedana handlarzom Majów. Z czasem trafiłam pod władzę Majów z Tabasco.

CARTA EDITORIAL LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
J. Walle

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
J. Walle

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.pl

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.pl

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

*Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.*

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

AGOSTO / SIERPIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".

<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"

ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"

Juan Walle

REDACCIONES *ARTYKUŁY I REDAKCJA*

Weronika Bazydło

Anna Kraus

Beata Sylwestrzak

Katarzyna Jatczak

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO

PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY

Juan Walle

PUBLICIDAD REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFÍAS *FOTOGRAFIE*

Juan Walle

Anna Kraus Weronika Bazydło

FOTOGRAFÍAS Y ANIMACIONES

FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

ÍNDICE INDEKS

6

DESCUBRE
BOLIVIA
ODKRYJ BOLIWIĘ

14

EL ARO
GIGANTE

UN FENÓMENO GIGANTE EN
VARSOVIA

DZIWIŁO
OLBRZYMIE

OLBRZYMI FENOMEN W WARSZAWIE

18

YO SOY LA

MALINCHE

JA JESTEM MALINCHE

24

CAMINO DE SANTIAGO
DROGA ŚW. JAKUBA

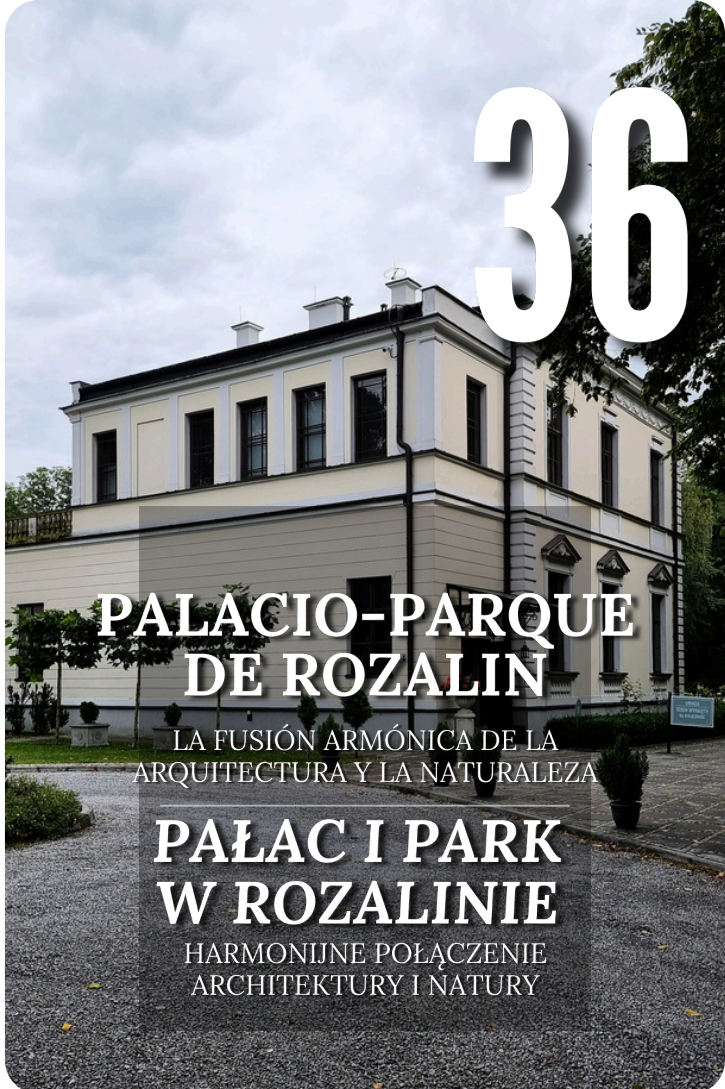

30

VIVA LA
MUSICA

**LAS MEJORES SALAS DE
CONCIERTOS DE POLONIA**

**NAJLEPSZE MIEJSCA
KONCERTOWE W POLSCE**

36

**PALACIO-PARQUE
DE ROZALIN**

LA FUSIÓN ARMÓNICA DE LA
ARQUITECTURA Y LA NATURALEZA

**PAŁAC I PARK
W ROZALINIE**

HARMONIJNE POŁĄCZENIE
ARCHITEKTURY I NATURY

DESCUBRE BOLIVIA

UNA GUÍA CULTURAL PARA CONOCER EL ALMA DEL
PAÍS EN SU DÍA DE LA INDEPENDENCIA

ODKRYJ BOLIWIĘ

***KULTUROWY PRZEWODNIK PO DUSZY
KRAJU Z OKAZJI DNIA NIEPODLEGŁOŚCI***

El 6 de agosto Bolivia celebra su independencia del dominio español, proclamada en 1825 tras una larga lucha libertadora encabezada por figuras como Simón Bolívar y Antonio José de Sucre.

¿Qué revela la cultura boliviana sobre su identidad contemporánea?

¡Vamos a descubrir Bolivia juntos!

«Si mi muerte contribuye para que cesen los partidos y se consolide la unión, bajaré tranquilo al sepulcro.» — Simón Bolívar

6 sierpnia Boliwia świętuje niepodległość od panowania hiszpańskiego, ogłoszoną w 1825 roku po długiej walce wyzwolenczej, na czele której stali m.in. Simón Bolívar i Antonio José de Sucre.

Co mówi nam kultura boliwijska o współczesnej tożsamości kraju?

Odkryjmy Boliwię razem!

„Jeśli moja śmierć przyczyni się do zakończenia sporów i umocnienia jedności, zejść spokojnie do grobu.” — Simón Bolívar

Fot. Francesco Bovolin/Pixabay

Literatura

Edmundo Paz Soldán, uno de los mayores exponentes de la literatura boliviana contemporánea. Su novela *Iris* mezcla ciencia ficción, política y trauma.

Giovanna Rivero con una prosa poética y oscura, retrata mundos femeninos, mágicos y desafiantes.

Jesús Urzagasti en *Tirinea*, fusiona lo andino y lo metafísico, creando un universo literario único.

Adela Zamudio, pionera del feminismo boliviano, desafió las normas sociales en el siglo XIX.

—““

«¡Cuán raros son los hombres que saben lo que dicen y dicen lo que piensan!» — Adela Zamudio

”—

Literatura

Edmundo Paz Soldán – Jeden z najwybitniejszych współczesnych pisarzy boliwijskich. Jego powieść *Iris* łączy science fiction, politykę i traumę.

Giovanna Rivero – Jej poetycka i mroczna proza przedstawia kobiece, magiczne i buntownicze światy.

Jesús Urzagasti – W *Tirinea* łączy elementy andyjskie z metafizyką, tworząc unikalny literacki wszechświat.

Adela Zamudio, prekursorka boliwijskiego feminizmu, łamała społeczne normy już w XIX wieku.

—““

„Jakże rzadko zdarzają się ludzie, którzy wiedzą, co mówią, i mówią to, co myślą!” — Adela Zamudio

”—

Fot. Maria Camila/Pexels

Música

El **charango** y la **zampoña** son símbolos del folclore andino.

La **cueca boliviana** es el baile nacional, elegante y emotivo.

Luzmila Carpio, cantante quechua-aymara, ha llevado la lengua y cosmovisión indígena a escenarios internacionales.

Bonny Lovy y **Matamba** representan la escena urbana y el reggae con raíz boliviana.

—“

«Cuando canto en quechua, siento que la montaña también canta conmigo.» — Luzmila Carpio

”—

Muzyka

Charango i zampoña to symbole folkloru andyjskiego.

Cueca boliwijska to narodowy taniec – elegancki i pełen emocji.

Luzmila Carpio, piosenkarka quechua-aymara, wyniosła rdzenny język i światopogląd na międzynarodowe sceny.

Bonny Lovy i Matamba reprezentują miejską scenę muzyczną i reggae z boliwijskimi korzeniami.

—“

„Kiedy śpiewam po quechua, czuję, że góra śpiewa razem ze mną.” — Luzmila Carpio

”—

Fot. Stefany Fernanda Parada/Pexels

Cine

También la lluvia (2010, dir. Icíar Bollaín) – Aunque dirigida por una española, fue filmada en Cochabamba y entrelaza la historia de la colonización con la Guerra del Agua.

Utama (2022, dir. Alejandro Loayza Grisi) – Una poética reflexión sobre el cambio climático y la vida en el altiplano.

Chuquiago (1977, dir. Antonio Eguino) – Retrato social de La Paz y sus desigualdades.

–“

«Bolivia no está sola: está llena de gente invisible que camina sobre la historia.» — Eduardo Galeano

”–

Series

El último emperador inca (TVB) – Docuserie sobre el legado de Túpac Katari.

Volveré y seré millones – Serie histórica sobre los movimientos revolucionarios en Bolivia.

Kino

Również deszcz (2010, reż. Icíar Bollaín) – Choć wyreżyserowany przez Hiszpankę, film został nakręcony w Cochabambie i łączy historię kolonizacji z Wojną o Wodę.

Utama (2022, reż. Alejandro Loayza Grisi) – Poetycka refleksja nad zmianami klimatycznymi i życiem na Altiplano.

Chuquiago (1977, reż. Antonio Eguino) – Społeczny portret La Paz i jej nierówności.

–“

„Boliwia nie jest sama – jest pełna niewidzialnych ludzi, którzy krocą przez historię.” — Eduardo Galeano

”–

Serial

Ostatni inkaski cesarz (TVB) – Dokumentalny serial o dziedzictwie Túpaca Katariego.

Powrócę i będę milionami – Serial historyczny o ruchach rewolucyjnych w Boliwii.

Fot. Mario Andrioli/Pexels

Comida

Salteñas – Empanadas jugosas, símbolo del sabor boliviano.

Sajta de pollo – Plato picante con papa y maní.

Silpancho – Carne apanada con arroz, huevo frito y ensalada.

Api morado – Bebida caliente de maíz morado, típica de las mañanas en los Andes.

–“

«Barriga llena, corazón contento.» — Dicho popular boliviano

”–

Kuchnia

Salteñas – Soczyste empanady, symbol boliwijskiego smaku.

Sajta de pollo – Pikantne danie z kurczaka, ziemniaków i orzeszków ziemnych.

Silpancho – Panierowane mięso z ryżem, jajkiem sadzonym i sałatką.

Api morado – Gorący napój z fioletowej kukurydzy, typowy dla andyjskich poranków.

–“

„Pełny brzuch, szczęśliwe serce.” — Boliwijskie powiedzenie ludowe

”–

Fot. Leo Rossatti/Pexels

Fot. Nubia Navarro (nubikini)/Pexels

Personaje histórico

Juana Azurduy de Padilla fue la heroína revolucionaria del Alto Perú (actual Bolivia). Combatió junto a su esposo Manuel Padilla en la lucha por la independencia.

Fuente de la imagen: Wikimedia Commons

Postać historyczna

Juana Azurduy de Padilla była bohaterką rewolucji w Górnym Peru (dzisiejsza Boliwia). Walczyła u boku męża, Manuela Padilli, o niepodległość kraju.

Źródło zdjęcia: Wikimedia Commons

—“

«No hay fuerza que detenga a una mujer que lucha por su tierra.» — Juana Azurduy

”—

Curiosidad

Bolivia tiene dos capitales: **La Paz** (sede de gobierno) y **Sucre** (capital constitucional).

El país alberga el **Salar de Uyuni**, el mayor desierto de sal del mundo.

Tiene **36 lenguas oficiales**, incluyendo quechua, aimara y guaraní.

En Bolivia se celebra el **Año Nuevo Andino Amazónico** cada 21 de junio en Tiwanaku.

—“

„Nie ma siły, która powstrzyma kobietę walczącą o swoją ziemię.” — Juana Azurduy

”—

Ciekawostka

Boliwia ma dwie stolicy: **La Paz** (siedziba rządu) i **Sucre** (konstytucyjna stolica).

W kraju znajduje się **Salar de Uyuni**, największa pustynia solna na świecie.

Ma **36 języków urzędowych**, w tym quechua, aimara i guarani.

Andyjsko-Amazonki Nowy Rok obchodzony jest 21 czerwca w Tiwanaku.

vistularte.pl

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

EL ARO GIGANTE

**UN FENÓMENO GIGANTE EN
VARSOVIA**

DZIWIDŁO OLBRZYMIE

OLBRZYMI FENOMEN W WARSZAWIE

El Jardín Botánico de la Universidad de Varsovia está siendo testigo de una auténtica oleada de visitantes. La razón: una planta exótica llamada aro gigante (*Amorphophallus titanum*), que ha despertado una enorme curiosidad. Originaria de las selvas tropicales de Sumatra, en Indonesia, esta planta es conocida por alcanzar hasta tres metros de altura y emitir uno de los olores más desagradables del mundo. Su aroma, similar al de la carne podrida, le ha valido el apodo de “flor cadáver”.

El Jardín Botánico está viviendo un fenómeno poco común: el aro ha florecido por segunda vez en cuatro años en Polonia. Aunque se esperaba que floreciera entre el 4 y el 10 de agosto, la flor, que llegó a medir 181 cm, se abrió durante unas pocas horas. A pesar de que ya se ha marchitado, las filas de visitantes siguen siendo largas. Algunos esperan hasta dos horas para entrar al invernadero, no solo para tomarse una foto con la famosa planta, sino también para experimentar su intenso y distinto olor.

Para quienes no puedan visitar Varsovia, el Jardín Botánico ofrece una transmisión en vivo en su canal de YouTube.

Ubicado junto al famoso parque Łazienki, el Jardín Botánico fue fundado en 1818 con el objetivo de cultivar, conservar y documentar diversas especies de plantas y flores. Además, su objetivo es educar y apoyar la investigación científica. Más allá del invernadero, El Jardín ofrece la plantación de rosales, plantas medicinales, plantas trepadoras o un arboreto entre sus secciones. El Jardín guarda un lugar tranquilo, pleno de flores y plantas, para cada persona que busca escapar del ruido de la ciudad.

Ogród Botaniczny Uniwersytetu Warszawskiego przeżywa prawdziwe oblężenie. Powód? Egzotyczna roślina zwana dziwidło olbrzymie (*Amorphophallus titanum*), która wzbudza ogromne zainteresowanie. Pochodząca z tropikalnych lasów Sumatry w Indonezji, słynie z tego, że może osiągać nawet trzy metry wysokości i wydziela jeden z najbardziej nieprzyjemnych zapachów na świecie. Przez jej woń, przypominającą gnijące mięso, dziwidło nazywane jest „trupim kwiatem”.

W Ogrodzie Botanicznym mamy do czynienia z niecodziennym zjawiskiem, gdyż dziwidło zakwitło w Polsce po raz drugi od czterech lat. Przewidywano, że rozkwitnie między 4 a 10 sierpnia. Dziwidło mierzące wysokość 181 cm otworzyło się tylko na kilka godzin między 4 a 5 sierpnia. Mimo że już więdnie, kolejki zwiedzających wciąż są długie. Niektórzy czekają nawet dwie godziny, by wejść do szklarni, nie tylko po to, by zrobić sobie zdjęcie ze słynną rośliną, ale też by poczuć jej intensywny i unikalny odór.

Dla tych, którzy nie mogą przyjechać do Warszawy, Ogród Botaniczny udostępnia transmisję na żywo na swoim kanale YouTube.

Położony tuż obok słynnego parku Łazienki, Ogród Botaniczny został założony w 1818 roku z myślą o uprawie, ochronie i dokumentowaniu różnorodnych gatunków roślin i kwiatów. Jego misją jest także edukacja i wspieranie badań naukowych. Poza szklarnią ogród oferuje m.in. dział roślin ozdobnych Różanka, roślin leczniczych, pnączy, czy też arboretum. To spokojne miejsce, pełne kwiatów i zieleni, dla każdego, kto pragnie uciec od miejskiego zgiełku.

Ver el aro gigante es un evento único y especial que no ocurre con frecuencia. Pero no olvidemos visitar el Jardín Botánico el resto del año.

Como lo expresó el poeta del Renacimiento Jan Kochanowski en su epigrama *Para el tilo*:

«Te invito, siéntate bajo mi hoja, ¡descansa!
Aquí el sol no brilla, te lo prometo,
Aunque suba alto en el cielo, sus rayos
No logran romper las sombras bajo mis
árboles.» (Traducción de la autora)

No pierdas la oportunidad de disfrutar de un descanso entre flores y plantas, y sentir este ambiente idílico veraniego de Varsovia.

Autoría y fotos: **Weronika Bazydło, J. Walle**

Zobaczyć dziwidło olbrzymie to wydarzenie wyjątkowe i rzadkie. Ale nie zapominajmy odwiedzać Ogrodu Botanicznego także przez resztę roku.

Jak napisał renesansowy poeta Jan Kochanowski we fraszce Na lipę:

*“Gościu, siądź pod mym liściem, a odpocznij sobie!
Nie dójdzie cię tu słońce, przyrzekam ja tobie,
Choć się nawyszej wzbije, a proste promienie
Ściągną pod swoje drzewa rozstrzelane cienie.”*

No trać okazji, by odpocząć wśród kwiatów i roślin oraz poczuć tę sielankową, letnią atmosferę Warszawy.

Tekst i zdjęcia: **Weronika Bazydło, J. Walle**

SPEAK BUSINESS WITH CONFIDENCE

Book Your Free 20-Minute
Consultation Today.
Let's talk about your goals
and create a custom
learning plan.

MY SERVICES

- ✓ Expert C2-level teacher with years of professional coaching
- ✓ Fully online with flexible scheduling
- ✓ Real-world content from top publications
- ✓ Customized lessons for your industry and goals

LEARN MORE

AGNIESZKA@AGNIESZKAKUSMIERCZYK.COM
TELEPHONE: +48 600 286 541

A young woman with long dark hair, wearing traditional Malinche clothing, stands by a body of water at sunset. She is wearing a red dress with intricate white and colorful embroidery on the sleeves and neckline. She has a large, circular, sun-like earring and a colorful beaded necklace. The background shows a calm lake reflecting the warm orange and yellow light of the setting sun, with silhouettes of trees in the distance.

YO SOY LA
MALINCHE

JA JESTEM MALINCHE

YO MALINALI...

... más tarde llamada Malintzin y conocida por algunos como Doña Marina –, nací alrededor del año 1500-1501, en el señorío de Painala, cerca de Coatzacoalcos, en el territorio que hoy es Veracruz.

Hija de una noble familia nahua, quedé huérfana muy joven. Mi madre se volvió a casar y fui vendida o entregada a traficantes mayas, pasando por Xicalanco hasta caer bajo el dominio de los mayas de Tabasco.

Mi historia contada por mí

Soy una mujer que creció entre lenguas: hablaba náhuatl desde niña y aprendí maya yucateco ya en mi vida como esclava. Esa habilidad me hizo servir como puente entre mundos. En 1519, un cacique maya ofreció a Cortés y a sus soldados un grupo de veinte jóvenes, y fui entregada junto con otras mujeres. Fui bautizada como Marina, y pronto el conquistador Hernán Cortés reconoció mi maestría en idiomas, devolviéndome mi nombre nahua con respeto: Malintzin.

Aquel encuentro cambió mi destino. Aunque era joven y tenía poca elección, me dediqué con dignidad a interpretar y asesorar. No me contenté con traducir palabras: negocié, contraté aliados, advertí conspiraciones — como la emboscada en Cholula — y salvé vidas. Mi voz influyó en decisiones, estrategias y alianzas que transformaron el curso de la historia.

NAZYWAM SIĘ MALINALI...

... później nazywana Malintzin, a znana także jako Doña Marina. Urodziłam się około roku 1500-1501 w królestwie Painala, niedaleko Coatzacoalcos, na terenach dzisiejszego Veracruz.

Byłam córką szlacheckiej rodziny nahua. Po śmierci ojca moja matka ponownie wyszła za mąż i zostałam oddana lub sprzedana handlarzom Majów. Z czasem trafiłam pod władzę Majów z Tabasco.

Moja historia opowiedziana przeze mnie

Jestem kobietą, która dorastała pomiędzy językami: jako dziecko mówiłam po nahuatl, a później nauczyłam się majańskiego. Ta umiejętność zmieniła moje życie. W 1519 roku wódz Majów ofiarował Hernánowi Cortésowi grupę młodych kobiet – wśród nich byłam ja. Ochrzcili mnie imieniem Marina, a Cortés dostrzegł moją biegłość językową i szanował mnie, nazywając po nahuatl: Malintzin.

To spotkanie odmieniło moje przeznaczenie. Choć byłam młoda i nie miałam wielu wyborów, pełniłam swoją rolę z godnością. Nie byłam jedynie tłumaczką słów – negocjowałam, ostrzegałam przed spiskami (takimi jak ten w Choluli), zawierałam sojusze. Moje słowa wpływały na decyzje, strategie i losy ludzi.

Una imagen repleta de equívocos

Muchos dicen que traicioné a mi pueblo. Pero ¿cómo traicionar cuando fui esclava y no tenía opciones reales? Las acusaciones de traición surgen siglos después, especialmente desde discursos nacionales que vieron en mí un símbolo negativo. Sin embargo, historiadoras, feministas y artistas chicanas han reivindicado mi legado como víctima, mediadora y madre simbólica del mestizaje.

Mi rol no fue el de la amante apasionada, sino el de una mujer inteligente que comprendió dos mundos, los articuló y buscó evitar derramamientos innecesarios de sangre. Los documentos cuentan que Cortés dependía de mi guía como intérprete y consejera más que como amante.

Obraz pełen nieporozumień

Wielu twierdzi, że zdradziłam swój lud. Ale jak można zdradzić, kiedy było się niewolnicą i nie miało się żadnej wolności? Zarzuty zdrady pojawiły się wiele lat później, w czasach, gdy tworzone nowe tożsamości narodowe. Jednak wiele kobiet – historyczek, artystek, feministek – uznało mnie za symbol siły, a nie zdrady.

Nie byłam kochanką opętą namiętnością. Byłam kobietą inteligentną, która rozumiała dwa światy, próbowała je połączyć i ocalić to, co mogła. Dokumenty historyczne wskazują, że Cortés polegał na mnie bardziej jako na doradczyni i tłumaczce niż jako na partnerce.

Yo soy ejemplo de mujer y puente de civilizaciones

Soy madre también: di a luz a Martín Cortés, considerado uno de los primeros mestizos en Nueva España; más tarde me casé con Juan de Jaramillo y tuve otra hija, llamada María. A pesar de las dificultades, mantuve mi dignidad. Fui una mujer que sobrevivió entre conquistas, entre culturas, entre la imposición de una religión ajena y todo ello sin perder mi esencia.

Hoy no soy traición: soy resistencia, agencia y madre. Soy puente entre dos mundos, ejemplo de una mujer que usó su voz para mediar, para traducir más que palabras, para salvar lo que estaba a su alcance y para dejar un legado que trasciende juicios simplistas.

Una verdad que intento contar

En mi voz yo digo:

- **No elegí mi destino**, pero tomé decisiones conscientes con la única arma que tenía: mi mente.
- **No traicioné por gusto**, sino que serví como intermediaria para negociar lo posible en tiempos imposibles.
- **No fui víctima pasiva**, fui superviviente con una voz que salvó vidas y generó puentes.
- **No soy un símbolo de vergüenza**, sino semilla del mestizaje, de la identidad que nació de la mezcla de pueblos.

Jestem przykładem kobiety i mostem między cywilizacjami

Jestem też matką. Urodziłam Martína Cortésa – jednego z pierwszych Metysów w Nowej Hiszpanii. Później wyszłam za Juana de Jaramillo i urodziłam córkę, Marię. Pomimo trudności zachowałam godność. Przetrwałam wśród wojen, religijnych przemian i kulturowych burz – nie tracąc siebie.

Nie jestem symbolem zdrady. Jestem symbolem przetrwania, siły i początku nowej tożsamości. Jestem pomostem między światem rdzennych ludów a Hiszpanami. Jestem kobietą, która wykorzystała swój głos, by ocalić, co się dało, i zostawić po sobie dziedzictwo.

Prawda, którą chcę przekazać

W moim imieniu mówię:

- **Nie wybrałam swojego losu**, ale podejmowałam świadome decyzje z jedyną bronią, jaką miałam – moim umysłem.
- **Nie zdradzałam z wyboru**, ale pośredniczyłam między światami, negocjowałam pokój, chroniłam życie.
- **Nie byłam bierną ofiarą**, byłam kobietą, która przeżyła, przetrwała i działała.
- **Nie jestem symbolem wstydu**, jestem początkiem nowej epoki, nowego narodu.

Hoy, al mirar hacia atrás con ojos propios, YO SOY LA MALINCHE, una mujer que sobrevivió al choque de culturas con inteligencia, que usó su voz para construir puentes y que merece ser recordada por su brillante papel como intérprete, consejera y madre del nuevo mundo que apenas comenzaba a formarse.

Fotos: **J. WALLE**

*Dziś, patrząc wstecz moimi własnymi oczami, **JA JESTEM MALINCHE** – kobietą, która z odwagą i inteligencją przeszła przez zderzenie światów, która mówiła w imieniu tych, którzy nie mogli, i która zasługuje na to, by być zapamiętaną nie jako zdrajczyni, lecz jako pomost, doradczyni i matka Nowego Świata.*

Texto: **J. WALLE**

REVISA NUESTROS NUMEROS ANTERIORES

SPRAWDŹ NASZE POPRZEDNIE WYDANIA

CAMINO DE SANTIAGO

DROGA ŚW. JAKUBA

Fuente/źródło: www.szlakjakuba.com

Rutas de peregrinación

El Camino de Santiago. Este nombre incluye no solo una, sino muchas rutas que llegan desde toda Europa a la ciudad de Santiago de Compostela, situada en el extremo noroeste de España, en la región de Galicia.

Szlaki pielgrzymkowe

Droga św. Jakuba. Pod tą nazwą kryje się nie jeden, a wiele szlaków, prowadzących z całej Europy do miasta Santiago de Compostela, położonego na północno-zachodnim krańcu Hiszpanii, w regionie Galicja.

Siguiendo los pasos de santo patrón de España y Portugal

Santiago, de quien toma el nombre el Camino, fue considerado uno de los primeros apóstoles y uno de los más cercanos a Jesús. Tras el descenso del Espíritu Santo, viajó a la Península Ibérica para predicar el Evangelio y posteriormente se convirtió en el primer santo patrón de España y Portugal. Según la leyenda, sus restos se encuentran en la Catedral de Santiago de Compostela, y allí terminan todas las rutas. Están señalizadas: el símbolo es una concha marina, que aparece en señales, muros, aceras e incluso en la ropa de quienes las siguen. También se utiliza una flecha amarilla para marcar las rutas.

Śladem patrona Hiszpanii i Portugalii

Św. Jakub, od którego nazwę wzięło Camino, miał być jednym z pierwszych apostołów i znajdować się w kręgu osób najbliższych Jezusowi. Po zesłaniu Ducha Świętego udał się na Półwysep Iberyjski, by tam głosić Ewangelię i następnie stać się pierwszym patronem Hiszpanii i Portugalii. Legenda głosi, że jego szczątki znajdują się w katedrze w Santiago de Compostela, i tam też kończą się wszystkie szlaki. Trasy są oznaczone - symbolem jest muszelka, pojawiająca się na znakach, ścianach, chodnikach, czy wreszcie na ubraniach ludzi nią podążających. Do oznaczania tras wykorzystywana jest również żółta strzałka.

El pasaporte del peregrino

Además de las conchas, los peregrinos pueden ser reconocidos por el credencial, o "pasaporte del peregrino", que les da derecho a dormir en albergues, es decir, lugares designados para peregrinos (de pago, por supuesto). Lo pueden recibir quienes hayan recorrido al menos 100 km a pie o 200 km en bicicleta. Se emite en varios puntos de la ruta, en organizaciones autorizadas, iglesias e incluso tiendas. Se coleccionan sellos en cada etapa del viaje. Al finalizar la ruta, los peregrinos reciben un certificado de finalización, escrito en latín. Un saludo típico entre los peregrinos es "buen camino".

Fuente/źródło: www.onestepthenanother.com

Fuente/źródło: www.onestepthenanother.com

Paszport pielgrzyma

Poza muszelkami, pielgrzymów można rozpoznać po tym, że mają przy sobie tzw. credencial, czyli "paszport pielgrzyma", który uprawnia do nocowania w albergues, tj. miejscach dedykowanych pielgrzymom (oczywiście za opłatą). Mogą go otrzymać osoby, które przebywają przynajmniej 100 km pieszo albo 200 km na rowerze. Wydawany jest w różnych miejscach na trasie, poczynsz od autoryzowanych organizacji, na kościołach, a nawet sklepach, skończywszy. Zbiera się w nim pieczątki na każdym etapie podróży. Na koniec trasy z kolei otrzymuje się wydany po łacinie certyfikat ukończenia pielgrzymki. Typowym pozdrowieniem wśród pielgrzymów są słowa "buen camino" (pl. "dobrej drogi").

Camino de Santiago

Camino francés

Las rutas más famosas

Todas las rutas se dividen en etapas. El más largo es el Camino Francés, que comienza en la ciudad fronteriza francesa de Saint-Jean-Pied-de-Port (otro posible punto de partida es la ciudad fronteriza de Somport). Consta de 35 etapas. Tiene una longitud aproximada de 770 km y se tarda aproximadamente un mes en completarlo a pie, la ruta preferida por la mayoría de los peregrinos. Transcurre por el norte de España. El Camino del Norte también recorre el norte, comenzando en San Sebastián, en el País Vasco, y serpenteando la costa española. A Santiago de Compostela también se puede llegar desde Portugal. La ruta comienza en Lisboa y recorre aproximadamente 600 km, aunque muchos parten de Oporto y recorren unos 260 km en aproximadamente una semana y media.

Najslawniejsze szlaki

Wszystkie szlaki są podzielone na etapy. Najdłuższym jest Camino Francés (hiszp. "droga francuska"), który zaczyna się w przygranicznym, francuskim mieście Saint-Jean-Pied-de-Port (drugim możliwym punktem startowym jest przygraniczny Somport). Liczy 35 etapów. Ma ok. 770 km i zajmuje około miesiąca, jeśli pokonuje się ją pieszo, co wybiera większość pielgrzymów. Wiedzie przez północne rejony Hiszpanii. Przez północ prowadzi również Camino del Norte (Droga Północna), która zaczyna się w San Sebastián w Kraju Basków i wiedzie przez hiszpańskie wybrzeże. Także z Portugalii można dotrzeć do Santiago de Compostela. Trasę zaczyna się już w Lizbonie i w takim wypadku do przebycia jest ok. 600 km, choć wiele osób wyrusza z Porto i przebywa ok. 260 km w ciągu ok. półtora tygodnia.

El Camino de Santiago en la Cultura

El Camino ha aparecido en numerosas obras culturales. Ha sido el tema de más de una docena de películas, tanto de ficción como documentales. La película de 2010 "El Camino de la Vida" cuenta la historia de un médico estadounidense cuyo hijo muere en el camino. Inicialmente, su intención era llevarse los restos de su hijo a casa. Sin embargo, tras escuchar la historia del Camino de Santiago de boca de un gendarme local, cambia de planes. Toma la mochila de su hijo, junto con sus cenizas en una caja, y emprende la ruta para honrar su memoria. Curiosamente, en "El Camino de la Vida", el propio director, Emilio Estévez, interpreta al hijo fallecido y elige a su padre, Martin Sheen, para el papel principal. El Camino también aparece en numerosos libros, por ejemplo en "El Peregrino" de Paulo Coelho, de 1987, y el más reciente "El Hombre que Tenía Miedo a Vivir" de Miguel Ángel Montero, de 2023. También se han escrito numerosas guías turísticas.

Droga św. Jakuba w kulturze

Camino pojawiło się dotychczas w wielu dziełach kultury. Opowiada o nim kilkanaście filmów, zarówno fabularnych, jak i dokumentalnych. Film "Droga życia" z 2010 roku o amerykańskim lekarzu, którego syn ginie na szlaku, i który początkowo zamierza wyłącznie zabrać szczątki syna do domu. Jednak po usłyszeniu opowieści o Camino de Santiago od miejscowego żandarma zmienia plany. Bierze plecak syna, a także jego popioły w szkatułce, i wybiera się na trasę, by uczcić jego pamięć. Co ciekawe, w "Drodze życia" w roli zmarłego syna wystąpił sam reżyser, Emilio Estevez, a w głównej roli obsadził swojego ojca, Martina Sheena. Camino pojawia się również w wielu książkach, np. w "Pielgrzymie" Paulo Coelho z 1987, albo nowszej, "O człowieku, który bał się żyć" Miguela Angela Montero z 2023. Powstały również liczne przewodniki po trasach.

Significado contemporáneo

Los orígenes del Camino de Santiago están ligados a las peregrinaciones cristianas, pero hoy en día la ruta atrae también a turistas no religiosos, sobre todo porque el Camino Francés está inscrito en la Lista del Patrimonio Mundial de la UNESCO por su importancia histórica y cultural desde 1993. Hay muchas formas de recorrerlo, y se han creado numerosas webs y guías con diferentes opciones, en función del tiempo disponible y del presupuesto.

Współczesne znaczenie

Początki Camino de Santiago wiążą się z chrześcijańskimi pielgrzymkami, natomiast obecnie trasa przyciąga również turystów niezwiązanych z religią, szczególnie, że Camino Francés od 1993 roku znajduje się na światowej liście dziedzictwa UNESCO ze względu na znaczenie historyczne i kulturalne. Można ją przejść na wiele sposobów, toteż powstały liczne strony i przewodniki z różnymi wariantami, w zależności od dostępnych zasobów czasowych oraz finansowych.

Escrito por: **KATARZYNA JATCZAK**

vistularte.pl

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

VIVA LA MUSICA

LAS MEJORES SALAS DE CONCIERTOS DE POLONIA

NAJLEPSZE MIEJSCA KONCERTOWE W POLSCE

Anna Kraus, Stadion Narodowy

El verano es tiempo de conciertos y, desde hace varios años, estrellas de talla mundial se presentan en Polonia. Sus actuaciones pueden disfrutarse no sólo en la capital, sino también en otras grandes ciudades. A continuación, se mencionan cuatro populares salas de espectáculos.

Texto y fotos : Anna Kraus

Lato to czas koncertów, a w Polsce od kilku lat koncertują gwiazdy światowego formatu. Ich występy możemy podziwiać nie tylko w stolicy, ale także w innych wielkich miastach. Poniżej przedstawiamy cztery popularne hale/miejsca widowiskowe.

Tekst i zdjęcia : Anna Kraus

Estadio Nacional de Varsovia –

Construido para el Campeonato Europeo de Fútbol de **2012**, alberga mucho más que partidos de fútbol. También ha acogido carreras de velocidad (speedway) y... surf.

- **Ubicación:** Praga-Południe, junto a las estaciones de tren y metro
- **Mayor concierto:** Dawid Podsiadło, 2023, 80.000 personas
- **Ventajas:** Amplios pasillos, numerosos puntos de venta de comida, bebida y recuerdos para los conciertos; servicio eficiente
- **Inconvenientes:** El sistema de sonido no siempre está a la altura
- Próximo concierto de una estrella mundial: 50 Cent, 10 de agosto

Stadion Narodowy w Warszawie - zbudowany na Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej Mężczyzn w **2012** roku, gości nie tylko mecze piłkarskie. Odbýwały się tutaj także zawody żużlowe (speedway) i... surfingowe.

Położenie : Praga-Południe, obok stacji pociągów i metra

Największy koncert : Dawid Podsiadło, 2023 rok, **80 tysięcy osób**

Zalety : Przestronne korytarze, dużo punktów gastronomicznych i sprzedaży koncertowych pamiątek, sprawnie działająca obsługa

Wady : Z nagłośnieniem bywa różnie
Najbliższy koncert światowej gwiazdy: 50 Cent, 10 sierpnia.

Anna Kraus, Atlas Arena

Atlas Arena – Pabellón deportivo y de ocio construido en Łódź en **2009**. Las gradas tienen capacidad para **10.049** espectadores, y unas **3.000** personas pueden ubicarse en la plataforma.

- **Ubicación:** Barrio rodeado de parques e instalaciones deportivas y de ocio, junto a la estación de tren Łódź Kaliska

Atlas Arena – hala sportowo-widowiskowa zbudowana w Łodzi w **2009** roku. Trybuny mogą pomieścić **10 049 widzów**, a na płytę może wejść około **3 tysięcy osób**.

Położenie : dzielnica pełna parków i obiektów sportowo-rekreacyjnych, obok stacji kolejowej Łódź Kaliska

Anna Kraus, Ergo Arena

Ergo Arena – Sala multifuncjonal inaugurada en **2010**, con una capacidad máxima de más de **15.000** espectadores.

- **Ubicación:** Zona costera, en la frontera entre Gdańsk y Sopot
- **Grandes conciertos:** Lady Gaga, 2010; Sting, 2024; Scorpions, 2025
- **Ventajas:** Buena acústica; asientos en la zona de restauración
- **Inconvenientes:** Salida lateral del aparcamiento por carretera de grava; 15 minutos a pie hasta la parada de tranvía más cercana
- **Próximo concierto** de una estrella mundial: Chris Norman, 20 de noviembre

- **Grandes conciertos:** Alan Walker, Tate McRae, Twenty One Pilots, 2025
- **Ventajas:** Buena acústica; los conciertos se escuchan incluso desde la zona de restauración
- **Inconvenientes:** Pasillos estrechos; escaleras hasta los aseos
- **Próximo concierto de una estrella mundial:** Lil Baby, 10 de septiembre

Największe koncerty : Alan Walker, Tate McRae, Twenty One Pilots, 2025 rok

Zalety : Dobra akustyka, koncerty słuchać nawet w strefie gastronomicznej

Wady : Wąskie korytarze, strone schody do toalet

Najbliższy koncert światowej gwiazdy: Lil Baby, 10 września

Ergo Arena – wielofunkcyjna hala otwarta w **2010** roku, o maksymalnej pojemności ponad **15 000** widzów

Położenie : rejon nadmorski na granicy miast Gdańska i Sopotu

Największe koncerty : Lady Gaga, 2010; Sting, 2024; Scorpions, 2025

Zalety : Dobra akustyka, miejsca do siedzenia w strefie gastronomicznej

Wady : Boczny wyjazd z parkingu po szutrowej drodze, 15-minutowy spacer do najbliższego przystanku tramwajowego

Najbliższy koncert światowej gwiazdy: Chris Norman, 20 listopada

Spodek – Legendarna sala que ha sido un símbolo de Katowice desde 1971. Su nombre proviene de su forma, que recuerda a un platillo volante. Tiene capacidad para 11.036 espectadores en las gradas y acoge eventos musicales, deportivos y, en una ocasión, también políticos (el líder cubano Fidel Castro pronunció aquí un discurso de varias horas).

- **Ubicación:** A 20 minutos a pie de la estación central de Katowice, junto a la Orquesta Sinfónica Nacional de la Radio Polaca, el Centro Internacional de Congresos y el Museo de Silesia
- **Grandes conciertos:** Black Sabbath, 1998; Rammstein, 2009; Slash, 2025

***Spodek** – legendarna hala, która od 1971 roku jest symbolem Katowic, nazwę zawdzięcza swojemu kształtowi, który przypomina latający spodek, mieści 11 036 widzów na trybunach, gości imprezy muzyczne i sportowe a niegdyś także polityczne (kilkugodzinne przemówienie dał tu kubański przywódca, Fidel Castro).*

***Położenie** : 20 minut spacerem od głównego dworca kolejowego w Katowicach, obok niego znajdują się Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia, Międzynarodowe Centrum Kongresowe i Muzeum Śląskie*
***Największe koncerty** : Black Sabbath, 1998; Rammstein, 2009; Slash, 2025*

Anna Kraus, Spodek

Anna Kraus, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia

- **Ventajas:** Arquitectura histórica; gran acústica (¡se puede escuchar el concierto incluso desde fuera de la sala!); amplios pasillos; numerosos puntos de restauración
- **Inconvenientes:** Escaleras estrechas para acceder a los aseos
- **Próximo concierto de una estrella mundial:** TARJA & MARCO, en el marco de The Legend of Rock Symphonic IV – ¡Rock Never Dies!, 22 de noviembre

Zalety: zabytkowa architektura, wspaniała akustyka (koncert słyszeć nawet na zewnątrz hali!), przestronne korytarze, dużo punktów gastronomicznych

Wady: wąskie schody do toalet

Najbliższy koncert światowej gwiazdy: TARJA & MARCO w ramach The Legend of Rock Symphonic IV - Rock Never Dies!, 22 listopada

PALACIO-PARQUE DE ROZALIN

LA FUSIÓN ARMÓNICA DE LA
ARQUITECTURA Y LA NATURALEZA

PAŁAC I PARK W ROZALINIE

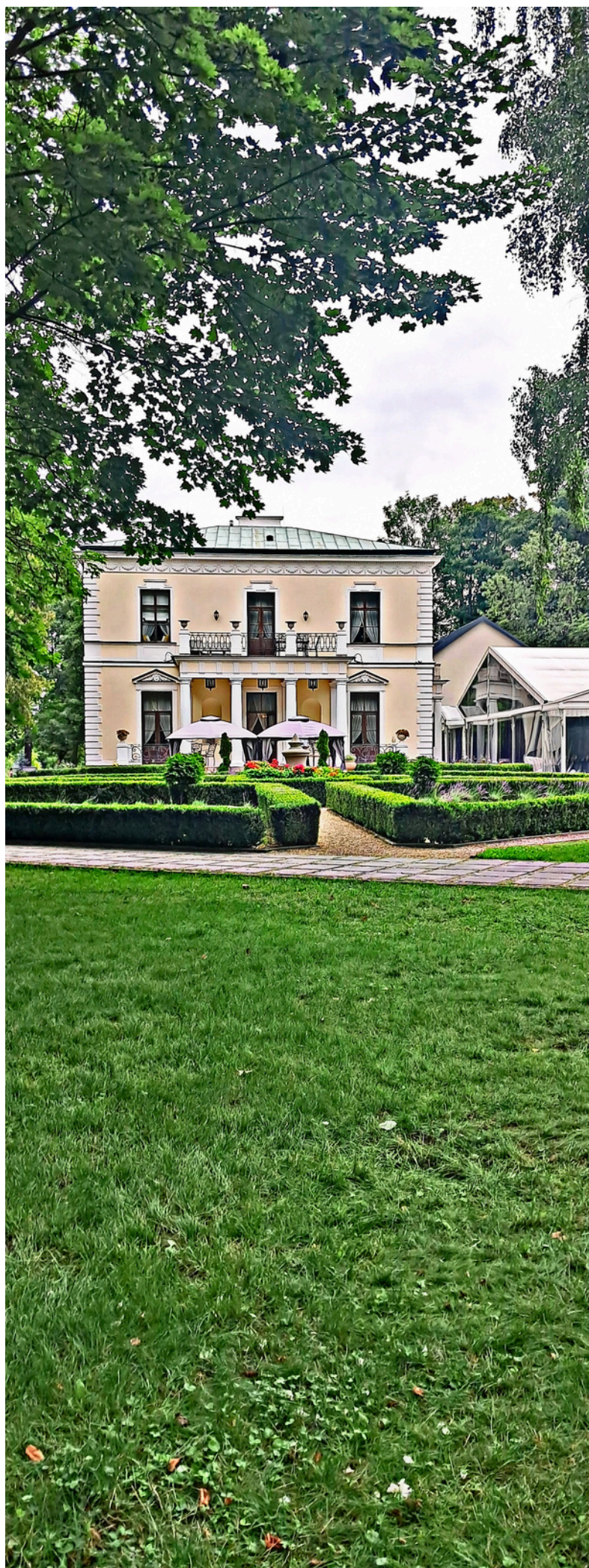
HARMONIJNE POŁĄCZENIE
ARCHITEKTURY I NATURY

El Complejo Palacio-Parque de Rozalin es un lugar histórico, principesco y relajante. Se encuentra cerca de Nadarzyn, a las afueras de Varsovia. A mediados del siglo XIX, la propiedad pasó a manos de Rozalia, de la familia principesca Lubomirski Rzewuska. Actualmente, utilizan este espacio tanto unas personas que desean pasar tranquilamente el tiempo en plena naturaleza como unas personas que celebran alguna festividad entre las paredes del palacio.

Zespół Pałacowo-Parkowy w Rozalinie to miejsce historyczne, książęce i relaksujące. Znajduje się on niedaleko Nadarzyna pod Warszawą. W połowie XIX w. tamtejsza posiadłość przeszła w ręce Rozalii z książąt Lubomirskich Rzewuskiej. Obecnie korzystają z tej przestrzeni zarówno osoby chcące spędzić spokojnie czas pośród natury, jak i osoby świętujące jakąś uroczystość w murach pałacu.

El palacio de Rozalin, en el voivodato de Mazovia, data de mediados del siglo XIX. El edificio fue construido entre 1847 y 1857 por voluntad de Aleksandra Rzewuska. Su madre, la duquesa Rozalia Lubomirska, de la familia Chodkiewicz, fue guillotínada en 1794, durante la Revolución Francesa, entre otras cosas por simpatizar con la corte de María Antonieta. Aleksandra tomó el nombre de Rozalia en honor a su madre y dió al pueblo el nombre de Rozalin. Tras la muerte de la propietaria original, la finca pasó a manos de diferentes personas.

Pałac w Rozalinie w województwie mazowieckim pochodzi z połowy XIX w. Budowla powstała w latach 1847-1857 z woli Aleksandry Rzewuskiej. Jej matka – księżna Rozalia Lubomirska z Chodkiewiczów w 1794 roku w czasie rewolucji francuskiej została zgilotynowana m.in z powodu sympatyzowania z dworem Marii Antoniny. Aleksandra na cześć matki przyjęła imię Rozalia, a wsi nadała nazwę Rozalin. Po śmierci pierwotnej właścicielki nieruchomość przechodziła w ręce różnych osób.

Proyecto del palacio

El autor del proyecto del palacio fue Henryk Marconi, arquitecto italiano de origen polaco. Nació en Roma el 7 de enero de 1792 y murió en Varsovia el 21 de febrero de 1863. Estudió en Bolonia. Fue representante del clasicismo. Trabajó en Polonia desde 1822, cuando fue traído por el conde Ludwik Michał Pac, general de división del ejército del Ducado de Varsovia.

Se trata de un edificio de plantas, construido sobre una planta similar a un cuadrado. Este edificio histórico está cubierto por un tejado a cuatro aguas; tiene un pórtico de dos columnas en el extremo de la fachada este y un pórtico de cuatro columnas en el eje de la fachada sur. En la fachada del edificio hay elementos decorativos, como cornisas sobre las ventanas del piso superior, frontones triangulares sobre las ventanas de la planta baja, así como una cornisa que divide los pisos y rusticación en las esquinas. A la altura del primer piso hay también una terraza con barandilla de hierro fundido y pilares con jarrones.

A lo largo de los años, el interior del palacio ha sido objeto de reconstrucciones y actualmente consta de un vestíbulo conservado con paredes divididas por pilastras toscanas, una sala principal y otras salas: de la chimenea, del aparador, azul marino y la biblioteca. Inicialmente, en el lado norte y este del edificio había una dependencia de una sola planta.

Projekt pałacu

Autorem projektu pałacu był Henryk Marconi, włoski architekt polskiego pochodzenia. Urodził się on w Rzymie 7 stycznia 1792 r., a zmarł w Warszawie 21 lutego 1863 r. Studiował w Bolonii. Był przedstawicielem klasycyzmu. Na terenie Polski działał od 1822 r., gdy został sprowadzony przez hrabiego Ludwika Michała Paca, generała dywizji armii Księstwa Warszawskiego.

Jest to piętrowy budynek, powstały na planie podobnym do kwadratu. Ta zabytkowa budowla pokryta jest dachem czterospadowym; posiada dwukolumnowy portyk na skraju elewacji wschodniej i czterokolumnowy portyk na osi elewacji południowej. Na elewacji budynku znajdują się elementy dekoracyjne, w tym gzymsy nad oknami piętra, trójkątne naczółki nad oknami parteru, a także gzyms, który dzieli kondygnacje i boniowanie na narożach. Na wysokości I piętra jest też taras z żeliwną balustradą i filarami z wazonami.

Na przestrzeni lat wnętrze pałacu ulegało przebudowom, a obecnie składa się z zachowanego holu ze ścianami rozcłonkowanymi pilastrami toskańskimi, z sali głównej, oraz innych sali – kominkowej, kredensowej, granatowej i z biblioteki. Początkowo przy budynku od strony północnej i wschodniej mieściła się parterowa oficyna.

El complejo palacio-parque hoy

Actualmente el palacio se utiliza como lugar para celebrar diversos eventos. Justo al lado del edificio se encuentra así llamada carpa para eventos, que se utiliza como espacio para banquetes. Además, también se encuentran allí el hotel boutique Parkowa Sypialnia, el restaurante vanguardista Oficyna con una sala de conferencias, la cafetería Garden Cafe, una antigua cabaña de montaña y, en el fondo del parque, un centro de bienestar.

Zespół pałacowo-parkowy dzisiaj

Obecnie zaś pałac służy jako miejsce do organizowania różnych uroczystości. Zaraz obok budowli stoi tzw. namiot imprezowy, który jest wykorzystywany jako przestrzeń bankietowa. Ponadto, znajdują się tam też – butikowy hotel Parkowa Sypialnia, awangardowa restauracja Oficyna wraz z salą konferencyjną, kawiarnia Garden Cafe, stary góralski domek, a w głębi parku kryje się ośrodek Wellness.

En el territorio del parque hay, entre otras cosas, un puente, sillas o bancos, así como un gran columpio en la rama alta de uno de los monumentos naturales. Algunos elementos, como las columnas, la barandilla del puente y las figuras colocadas, pueden hacer referencia a otras culturas, como la asiática o la griega antigua o la romana antigua. Allí se organizan eventos al aire libre.

Un paseo por Rozalin

Rozalin es visitado no solo por los invitados y participantes de los eventos que allí se organizan, sino también por turistas y paseantes.

«El Complejo Palacio-Parque de Rozalin me impresionó mucho, no solo por la belleza y la elegancia de la arquitectura del palacio y el encantador parque, sino también por la increíble profesionalidad y hospitalidad de las personas que trabajan allí», señaló Paulina, que visitó Rozalin durante una de las excursiones dominicales en compañía de sus amigos.

Na terenie parku znajduje się m.in. mostek, krzesła bądź ławeczki, a także duża huśtawka na wysokiej gałęzi jednego z pomników przyrody. Niektóre elementy, np. kolumny, barierka mostka i ustawione figury mogą nawiązywać do innych kultur, w tym azjatyckiej bądź greckiej lub rzymskiej. Organizowane są tam wydarzenia plenerowe.

Spacer po Rozalinie

Rozalin jest odwiedzany nie tylko przez gości i uczestników organizowanych tam wydarzeń, ale także przez turystów i spacerowiczów.

- Zespół pałacowo-parkowy w Rozalinie zrobił na mnie bardzo duże wrażenie, nie tylko ze względu na piękno i elegancję architektury samego pałacu oraz urokliwego parku, ale również na niesamowity profesjonalizm oraz gościnność osób tam pracujących - zaznaczyła Paulina, która odwiedziła Rozalin podczas jednej z niedzielnych wycieczek w towarzystwie znajomych.

«Desde la llegada en el aparcamiento, donde nos recibió cordialmente un señor que trabaja allí, pasando por el profesional y amable equipo del restaurante y la cafetería, hasta los exquisitos platos y postres que se sirven allí, me di cuenta de que este lugar tiene un ambiente maravilloso y único, a la vez que chic y elegante», valoró.

En su opinión, en Rozalin todo combina a la perfección.

«El conjunto causa una impresión inolvidable y hace que seguramente volveremos aquí», resumió Paulina.

Como también dijo a la redacción de Vistularte, « El Complejo Palacio-Parque impresiona por la armoniosa combinación de una arquitectura fabulosa, una naturaleza relajante y romántica y el compromiso y la hospitalidad de las personas».

Już na początku przyjazdu dostrzegła wyjątkowość tego miejsca.

- Od samego wjazdu na parking, gdzie serdecznie przywitał nas pracujący tam pan, poprzez profesjonalny i uprzejmy zespół w restauracji i kawiarni, aż do samych serwowanych tam wysublimowanych dań i deserów, zauważyłam, że to miejsce ma wspaniałą i jedyną w swoim rodzaju atmosferę, a zarazem szyk i elegancję – oceniła.

Jej zdaniem w Rozalinie wszystko dobrze się ze sobą komponuje.

- Całość robi niezapomniane wrażenie i sprawia, że z pewnością tu wrócimy – podsumowała Paulina.

Jak też powiedziała redakcji Vistularte, „zespół pałacowo-parkowy zachwyca harmonijnym połączeniem bajecznej architektury, relaksującej i romantycznej natury oraz ludzkiego zaangażowania i gościnności”.

Escrito por: **BEATA SYLWESTRZAK**

VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.

www.vistularte.pl

vistularte@gmail.com

